на друго спрягение, а именно:

а) Едни относятъ Настояще то и Преходище то на първо-то спрягание; като: держа, держахъ, держихъ, держѫ; зева, зѣвахъ, зѣвихъ, зѣвѫ; сягамъ, сягахъ, сягихъ, сягнѫ; плюю, плевахъ, плюнихъ, плюнѫ; напинамъ, напинахъ, напянихъ, напянѫ; воскресамъ, воскресахъ, воскресихъ, или воскресохъ, воскресѫ; ѥдвамъ, ѥдвахъ, ѥдвнихъ или ѥдвохъ, ѥдвѫ; ѥсвамъ, ѥсвахъ, ѥсвнихъ, ѥсвнѫ; проницамъ, проницахъ, проникнихъ, или проникохъ, проникнѫ и други итѣ.

б) Такъвъ относятъ Настояще то на второ то, а Преходище то на първо то; като: кличѫ, имъ, кличахъ, кликнихъ, кликнѫ; двигнѫ, имъ, двигахъ, двигнихъ, двигнѫ; двигнѫ, имъ, двигахъ, двигнихъ, двигнѫ; катамъ, имъ, катахъ, катихъ, катѫ; рикѫ, рикахъ, рикнихъ, рикнѫ; мачѫ, имъ, мачахъ, умачнихъ, ѫмачохъ, умачнѫ; бѣгѫ, бѣгахъ, побѣгнихъ, побѣгохъ, побѣгнѫ и други. Сѫщо има прех. сѫщахъ; Непрех. сѫщахъ, Бѫд. сѫщѫ.

4. Такъвъ глаголи на ѫ, отъ второ то и второ то спря-